

בש"פ 7348/15 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 7348/15

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר חמישית לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"א בחשון התשע"ו (3.11.2015)

בשם המבקשת: עו"ד עידית פרג'ון

בשם המשיב: עו"ד זהר משה

החלטה

1. בפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 בפעם החמישית מיום 10.11.2015 בתשעים יום או עד למתן פסק דין בתפ"ח 33885-02-14 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

רקע עובדתי וההליכים עד כה

2. ביום 17.2.2014 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות מין חמורות, ובהן אינוס בן משפחה במרמה (ריבוי מקרים) לפי סעיף 351(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) בנסיבות סעיף 345(א)(2) לחוק זה וניסיון אינוס בן משפחה במרמה (ריבוי מקרים) לפי אותם סעיפים בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין; מעשה סדום במרמה בבן משפחה (ריבוי מקרים) לפי סעיף 351(א) לחוק העונשין בנסיבות סעיפים 347(ב) ו-345(א)(2) לחוק זה ועוד. לצידן מיוחסות לו עבירות חמורות נוספות ובהן התעללות בקטין על ידי אחראי (ריבוי מקרים) לפי סעיף 368ג סיפא לחוק העונשין, תקיפה בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות) לפי סעיף 382(ב)(2) לחוק העונשין, איומים (ריבוי עבירות) לפי סעיף 192 לחוק העונשין ועוד. בעיקרו של דבר כתב האישום מגולל מסכת ארוכה וקשה של פגיעות של המשיב בבנותיה הקטנות (מנישואין קודמים) של אשתו ובחברתן הקטנה החל מחודש אפריל 2010, עת עבר להתגורר עם אשתו ובנותיה, ועד למעצרו ביום 1.2.2014. אמן של הקטנות, אשתו של המערער, היא נאשמת נוספת בתיק.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. לאחר דחיות רבות בדיון בבקשת המעצר, ביום 5.6.2015 הסכים בא-כוחו של המשיב באותה עת לקיומן של ראיות לכאורה, ובית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

4. עד כה, מעצרו של המשיב הוארך בתשעים ימים ארבע פעמים. ביום 17.11.2014 הוארך מעצרו של המשיב בהסכמתו בפעם הראשונה (בש"פ 7309/14, השופט צ' זילברטל). ביום 13.2.2015 הוארך מעצרו של המשיב בפעם השנייה לאחר שנתן את הסכמתו לכך במהלך הדיון בעניינו (בש"פ 1097/15, השופט נ' סולברג). ביום 14.5.2015 הוארך מעצרו של המשיב בפעם השלישית (בש"פ 3073/15, השופט א' שהם), וביום 12.8.2015 מעצרו של המשיב הוארך בפעם הרביעית, אף הפעם בהתאם להסכמתו שניתנה במהלך הדיון בעניינו (בש"פ 5261/15, השופטת ע' ברון).

5. להשלמת התמונה יצוין כי ביום 25.3.2014 שוחררה אמן של הקטנות, הנאשמת הנוספת, למעצר בית.

הבקשה שבפני

6. המדינה מבקשת להאריך את מעצרו של המשיב זו הפעם החמישית. ביסוד הבקשה מונחת - בעיקרו של דבר - טענת המסוכנות הצפויה מן המשיב. לטענת המדינה, מסוכנות זו נלמדת לא רק מן המעשים המיוחסים לו אלא אף בשים לב לעברו הפלילי ה"עשיר" של המשיב הכולל הרשעה בעבירות של הפרת הוראה חוקית, איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג, היזק לרכוש במזיד, החזקת סמים לצריכה עצמית וסחר בסמים. כמו כן, המדינה מדגישה כי החשש לשיבוש הליכי משפט במקרה דנן אינהרנטי לעבירות מן הסוג שביצע לכאורה המשיב כלפי בנות משפחתו הקטנות אשר היו תחת השגחתו. המדינה מוסיפה וטוענת כי התמשכותו של ההליך מיוחסת במידה רבה לקשיים שעלו מהחלפת ייצוגו של המשיב, שהיה כבר מיוצג בעבר על-ידי ארבעה באי-כוח שונים (שניים מטעם הסניגוריה הציבורית ושניים שנשכרו על-ידו באופן פרטי), אשר ביקשו מטעמו מספר דחיות בדיון. בא-כוחו הנוכחי החל לייצגו אך לפני מספר ימים. המדינה מציינת כי חרף זאת הסתיימה בשלב זה פרשת התביעה, וכן קבועים ששה מועדים נוספים לשמיעת הוכחות, עד ליום 7.1.2016, כולם בתוך תקופת ההארכה המבוקשת.

7. בא-כוחו של המשיב מתנגד להארכת המעצר. הוא טוען כי בשלב הנוכחי, למצער, יש מקום להורות על הזמנת תסקיר בעניינו של המשיב, לשם בחינתה של חלופת מעצר, ומציין כי לכאורה קיימות מספר חלופות שניתן לבחון בבתים של קרובי משפחה. עוד מטעים בא-כוחו של המשיב כי עדותן של הקטינות כבר נשמעה, ומבחינה זו לא קיים עוד חשש לשיבוש, וכן מצביע על כך שהקטינות מתגוררות עם הנאשמת הנוספת, היא אמן.

8. בתשובתה טענה המדינה כי מסוכנותו של המשיב עודנה עומדת במלוא עוצמתה, ומכל מקום, אין לומר שהחשש לשיבוש נעלם קודם שהושלמה פרשת ההגנה.

דיון והכרעה

9. לאחר ששקלתי את הדברים אני סבורה שדין הבקשה להתקבל.

10. במקרה דנן יש לייחס את מלוא המשקל למסוכנות הגבוהה והממשית שמיוחסת למשיב. העבירות שבהן הוא נאשם חמורות ביותר. הן בוצעו על ידו לכאורה במשך תקופה ארוכה ונמשכת, תוך שהוא מהלך אימים ומפעיל לחצים נפשיים קשים על הקטינות כדי שיוכל לממש בהן את זממו. המעשים המתוארים – הכוללים ביצוע של עבירות מין קשות בקטינות בנות משפחתו – מעלים מאליהם מסוכנות ברורה ברף הגבוה, כך שהנטל המוטל על המשיב להוכיח כי בעניינו ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה הוא כבד מאד (ראו למשל: בש"פ 665/97 מדינת ישראל נ' פלוני (3.2.1997); בש"פ 7593/10 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (24.10.2010); בש"פ 660/15 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (28.1.2015)). במקרה דנן, נטל זה לא הורם כל עיקר.

11. לכך יש להוסיף שכבר נפסק כי במקרים שבהם עבירות המין בוצעו לכאורה במסגרת מערכת יחסים של תלות בין קטינה לבין דמות סמכותית שאליה היא קשורה בקשר נפשי, החשש מפני שיבוש הליכי משפט הוא מובנה ואין הוא טעון הוכחה נפרדת (ראו למשל: בש"פ 1441/01 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 5 (20.3.2001); בש"פ 3774/08 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (10.7.2008)).

12. אוסיף, בהקשר זה, כי העובדה שהסתיימה פרשת התביעה אינה מאיינת בהכרח את החשש האמור. אכן, לעתים יש בעובדה כי פרשת התביעה הגיעה לכדי סיום כדי להפחית מן החשש לשיבוש הליכי משפט. אולם, כל מקרה צריך להיבחן לגופו (ראו והשוו: בש"פ 38/15 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (11.1.2015) (להלן: בש"פ 38/15)). במקרה דנן, דומה כי החשש לשיבוש הליכי משפט נותר ממשי אף בשלב זה. דברים אלו אמורים לא רק בשים לב לחשש המובנה בעבירות מן הסוג שבפני, אלא גם בהתחשב בתיאור מעשיו של המשיב בכתב האישום (באשר לאופן שבו הפעיל את השפעתו על המתלוננות, לרבות כדי למנוע מהן לשתף אחרים במעשיו), כמו גם לעובדה שהמתלוננות מוסיפות להתגורר עם אמן. לבסוף, יש אף להביא בחשבון את ההשלכה האפשרית על שלומן ותחושת הביטחון של המתלוננות שיכולה להיות לעצם שחרורו של המשיב – שיקול שנזכר לא אחת בפסיקה העוסקת במעצרים בעבירות מין חמורות (ראו למשל: בש"פ 3740/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 20 (11.6.2014)).

13. אכן, התמשכותו של ההליך שוקלת, ברגיל, כנגד הארכת המעצר. אלא שבמקרה דנן, חוברת לעילות המעצר העובדה שהתמשכות ההליכים רובצת במידה לא מבוטלת לפתחו של המשיב עצמו. יש להביא בחשבון נתון זה כשלעצמו

בעת הבחינה הכוללת של התמשכות מעצרו של המשיב (ראו למשל: בש"פ 38/15, בפסקה 8).

14. אני סבורה שכעת עם מינויו של בא-כוח חדש יש לשאוף לכך שפרשת ההגנה תישמע באופן אינטנסיבי ככל האפשר (כמובן, בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט המחוזי). בעקבות ההתקדמות במהלכה של הארכת המעצר הקרובה ניתן יהיה לחזור ולשקול את הדברים בהמשך.

15. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב מיום 10.11.2015 בתשעים יום או עד למתן פסק דין בתפ"ח 33885-02-14 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ז בחשון התשע"ו (9.11.2015).

ש ו פ ט ת
